

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Καίριος και αναντικατάστατος ο ρόλος των εκπαιδευτικών»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Ως καίριο και αναντικατάστατο χαρακτηρίζει τον ρόλο των εκπαιδευτικών ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού [κ. Ιγνάτιος](#) στο μήνυμά τους προς τους εκπαιδευτικούς για την νέα σχολική χρονιά.

“Καθώς μια νέα σχολική χρονιά αρχίζει, παρακαλώ θεωρείστε ως δεδομένη την προθυμία μου να συμπαρασταθώ στο πολύτιμο έργο σας και να βρεθώ συνομιλητής σας σε κάθε πρωτοβουλία δημιουργίας και πνευματικής αναγέννησης”, σημειώνει, μεταξύ άλλων.

Αναλυτικά το μήνυμα του Μητροπολίτη κ. Ιγνατίου:

Αγαπητοί μου εκπαιδευτικοί,

Ένας νέος κύκλος της πολύτιμης και καθοριστικής, για τον μέλλον της πατρίδας μας, αποστολής σας ανοίγει σήμερα. Σε έναν κόσμο αμήχανο μπροστά στις τεχνολογικές εξελίξεις, φοβισμένο από τις γεωπολιτικές συγκρούσεις και βαθιά ανήσυχος από την κατάρρευση όλων των αρχών και των αξιών που μέχρι σήμερα

στήριζαν, τουλάχιστον τον δυτικό πολιτισμό, το ελληνικό σχολείο αναζητά την ταυτότητά του, αγωνίζεται να επαναπροσδιορίσει το ρόλο του και αναζητά τρόπους να αναπτερώσει και πάλι τα οράματα και τις ελπίδες ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας μέσω της παιδείας.

Μπορεί η ανία, η έλλειψη στόχων και νοήματος της ζωής αλλά και των κόπων των παιδιών να έχουν μεταβάλει το σχολείο σε μια απλή διαδικασία εξασφάλισης βαθμών και προϋποθέσεων εισαγωγής στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, γονείς όμως και μαθητές, αποπροσανατολισμένοι και αυτοί από τις ραγδαίες εξελίξεις των καιρών μας, γνωρίζουν – ή έστω διαισθάνονται – πως το σχολείο αποτελεί τον τελευταίο καθοριστικό παράγοντα διαμόρφωσης μιας ολοκληρωμένης προσωπικότητας πριν την ενηλικίωση και την έξοδο σε μια σκληρή κοινωνία.

Το σχολείο, όπως το ξέραμε μέχρι σήμερα, δεν είναι αποτυχημένο. Απλώς, έμεινε στάσιμο στην ανάγνωση και την κατανόηση της αληθινής κοινωνίας. Σε εποχές φτώχειας και μετασχηματισμού της ελληνικής κοινωνίας, πριν από περίπου μισό αιώνα, διαμορφώθηκε με τέτοιο τρόπο ώστε να προετοιμάσει τους έφηβους εκείνης της εποχής να επιβιώσουν και να προκόψουν.

Το σχολείο δεν είναι είδος προς εξαφάνιση. Μέχρι στιγμής, δεν υπάρχει δομή η οποία μπορεί να αντικαταστήσει το ρόλο του. Αυτό, όμως, που πρέπει να γίνει είναι η ρεαλιστική και συστηματική μελέτη της νέας κοινωνίας εκ μέρους εκείνων που αποφασίζουν για το σχολείο και στηρίζουν το έργο του. Υπάρχει, όμως, μια προϋπόθεση: η υπέρβαση των στερεοτύπων και η αντιμετώπιση της πραγματικότητας με ειλικρίνεια, θάρρος και όραμα.

Ο καθημερινός άνθρωπος, αλλά και τα ίδια τα παιδιά μας, έχουμε μπει σε μια φάση γοητείας από τα τεχνολογικά θαύματα που με ραγδαίο ρυθμό εισβάλλουν στην καθημερινότητά μας και ανατρέπουν ριζικά τους ρυθμούς και τα σχέδια της ζωής μας. Προς το παρόν, παραμένουμε θαυμαστές «έξυπνων» συσκευών, ξεχνώντας πως αντλούν το κύρος τους από τις δικές μας προτεραιότητες. Αφού από καιρό μεταβληθήκαμε σε οπαδούς ενός άκριτου ορθολογισμού και ενός αχαλίνωτου καταναλωτισμού, κατασκευάσαμε εμείς οι ίδιοι μηχανές για να ικανοποιήσουμε τους υπολογισμούς μιας αχόρταγης οικονομικής ανάπτυξης και μιας αχαλίνωτης καταναλωτικής μανίας. Όσο οι προτεραιότητές μας παραμένουν οι ίδιες, οι μηχανές θα κερδίζουν εξουσία, θα γίνονται περιζήτητες, σταδιακά απαραίτητες, ενώ οι κατασκευαστές τους θα απομυζούν, με όλο και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, όχι μόνον τους κόπους μας, αλλά και την ίδια μας την ψυχή.

Φαντασιωνόμαστε ένα μέλλον απόλυτης ευκολίας και ταχύτατης πρόσβασης στη γνώση και στην ικανοποίηση των επιθυμιών μας. Δεν ακούμε, όμως, ένα παρόν που μας δείχνει νέες ανισότητες, πρωτόγνωρες συνθήκες απομόνωσης και ακραίας

μοναξιάς, απίστευτη συναισθηματική ανωριμότητα, τυφλή και γενικευμένη βία και παντελή έλλειψη νοήματος ζωής.

Αυτές τις κραυγές αγωνίας πρέπει να ακούσει το σύγχρονο ελληνικό σχολείο. Τα παιδιά μας βιώνουν έναν ψυχικό ακρωτηριασμό που κρατά σε υπερδραστηριότητα τις νοητικές τους λειτουργίες και αφήνει να μαραζώνουν το συναίσθημα, η φαντασία, η δημιουργικότητα, η χαρά της κατασκευής, η καλλιτεχνική έκφραση και η αναζήτηση ζωντανών προτύπων αγάπης και συνέπειας μεταξύ λόγων και έργων.

Σε έναν τέτοιο μετασχηματισμό του ελληνικού σχολείου, ο ρόλος σας, αγαπητοί μου εκπαιδευτικοί, είναι καίριος και αναντικατάστατος. Το ασφυκτικό αναλυτικό πρόγραμμα, η τερατώδης και συχνά ανούσια γραφειοκρατία, η έλλειψη χρόνου για συζήτηση, παρουσίαση νέων ιδεών και επικοινωνίας μεταξύ όλων των προσώπων της σχολικής κοινότητας δεν πρέπει επ' ουδενί λόγω να απομυζήσουν τον ενθουσιασμό και την πίστη πως το λειτούργημα του δασκάλου πρέπει να ξαναγίνει πηγή αναζωογόνησης, πρώτα για τον ίδιο και μετά για τους μαθητές του.

Ίσως, μια μικρή παρηγοριά στις δυσκολίες των καιρών μας μέσα στο ελληνικό σχολείο προσφέρει η κοινή διαπίστωση πως σε όλο τον κόσμο το σχολείο αναζητά νέο ρόλο και νέα ταυτότητα. Το διαδίκτυο έχει μεταβληθεί σε ένα παγκόσμιο ηχείο της αγωνίας εκπαιδευτικών και μαθητών να υπάρξει επί τέλους μια τομή στην παιδεία και μια συστράτευση όλων των πνευματικών δυνάμεων, με σκοπό τη διαμόρφωση ανθρώπων ικανών όχι μόνο να σκέφτονται αλλά και με σοφία να διακρίνουν το καλό από το κακό, όχι μόνον να χειρίζονται πληκτρολόγια, αλλά και να προτιμούν την ζωντανή επικοινωνία από τις εικονικές σχέσεις, προκειμένου να αποκρούσουν την κυριαρχία της τεχνητής νοημοσύνης που, από κατασκευάσμα του ανθρώπου, κινδυνεύει να γίνει ο τύραννος του.

Ως εκπρόσωπος ενός τέτοιου χώρου, απευθύνω προς εσάς το μήνυμα αυτό. Η Ορθόδοξη Εκκλησία, στη δισχιλιετή ιστορική της διαδρομή, δεν έπαψε ποτέ να έχει ως υπέρτατη προτεραιότητά της την διάσωση της αξίας του ανθρώπου και την προοπτική της μεταμόρφωσής του, από καταναλωτικό και αρπακτικό ον, σε φωτεινή ύπαρξη με ορίζοντα την αιωνιότητα.

Στηριγμένος σε αυτή την παράδοση, έρχομαι, όχι μόνο να αναδείξω τον μεγαλειώδη ρόλο σας ως εκπαιδευτικών αλλά και να σας διαβεβαιώσω για την προθυμία εμού προσωπικά αλλά και όλης της τοπικής Εκκλησίας για συστράτευση, με σκοπό την επίτευξη διαμόρφωσης των νέων ανθρώπων σε υπάρξεις γεμάτες ενθουσιασμό, υψηλούς οραματισμούς για το μέλλον και δημιουργικό δυναμισμό, ο οποίος θα γκρεμίσει ό,τι ψυχοφθόρο μας κληρονόμησε το παρελθόν και θα θεμελιώσει έναν καλύτερο κόσμο αγάπης και αλληλεγγύης.

Καθώς μια νέα σχολική χρονιά αρχίζει, παρακαλώ θεωρείστε ως δεδομένη την προθυμία μου να συμπαρασταθώ στο πολύτιμο έργο σας και να βρεθώ συνομιλητής σας σε κάθε πρωτοβουλία δημιουργίας και πνευματικής αναγέννησης.

Καλή χρονιά και ευλογημένη!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ